

[Krog Hansen.]

kommunale selvstyre. Derfor skal der heller ikke aflægges regnskab for, hvad pengene har været brugt til. Det relevante er, at nu ved befolkningen i de enkelte kommuner, at der er penge til dit eller dat, så kommer disse faciliteter ikke, er ansvaret kommunalbestyrelsens. Man ved, at man har haft nøjagtig lige store muligheder for at skabe disse ting, uanset om det er i nord eller i syd. Men nu er det jo sådan, at nogle vil have datteren, og andre vil have moderen. Det er en fordel, for det vil netop forhindre, at vi får en række kommuner i dette land, som bliver fuldstændig stereotype. Man ville i stor udstrækning overlade til den enkelte kommunalbestyrelse, om den fandt, at én opgave skulle løses før en anden.

Men der er også nogle, der både vil have moderen og datteren, og det er klart, at det er dyrere. Der er måske en kommune, som ønsker at få marmor på fortovene eller rideskole — det ved vi nogle kommuner har — men dem er der også tænkt på i de tanker, vi har gjort os i socialistisk folkeparti. De kommuner, som ønsker at gøre det særlig godt for deres borgere, skal have mulighed for at tage en ekstra skat over ejendomsbeskatningen. En sådan ejendomsbeskatning ville ikke slå det system i stykker, jeg lige har skitseret, idet den kunne opkræves to gange om året ligesom nu og indbetales til det stedlige kommunekontor.

Der er dog den hage ved denne ejendoms- skat, som er velkendt af enhver, at husejeren kan trække ejendomsskat fra, hvad lejeren ikke kan. Derfor må vi efter SFs for- mening gå et skridt videre. Vi mener, vi skal afskaffe det tåbelige skema for husejere. En sådan afskaffelse ville muliggøre det her skitserede, samtidig med at det blev ratio- nelt. Det er efter min formening helt tåbe- ligt, at man på et sådant skema på den ene side skal opgive værdien af egen bolig og derefter trække betalte ejendomsskatter fra på den anden side — to beløb, som efter- hånden er lige store.

Ja, det er i korte træk, hvad vi i sociali- stisk folkeparti har forestillet os kunne være godt og være rationelt. Det er klart, at det skal gennemgås og pudses af i udvalget, og endelig er det jo ikke sikkert — ja, det er næsten helt sikkert, at det ikke bliver til- fældet — at der er ret mange i dette ting,

der vil være med til noget så revolutione- rende.

Jeg har kun én bemærkning yderligere. På trods af de hensyn, som jeg mener dette system tager, kan der blive en række sær- lige problemer for en række specielle kom- muner; her kunne måske nævnes Ballerup, som jo har en fantastisk ekspansion. Disse kommuner må vel, når regnskabsåret er af- sluttet, indsende regnskabet til folketinget og eventuelt søge om en efterbevilling.

Jeg skal slutte med at give tilslutning til hr. Ove Hansens bemærkning om, at vi under alle omstændigheder, uanset hvordan det går, må have god tid at behandle disse lovforslag i.

Sigsgaard: Regeringens målsætning med denne lovgivning er for det første at for- bedre udligningen mellem de velstående og de svagere dele af landet, for det andet at skabe en nøjere forbindelse mellem kompe- tence og økonomisk ansvar samt endelig for det tredje at afvikle administrativt be- sværlige refusionsordninger. Jeg tror egent- lig, at alle kan være enige om disse mål, men alligevel har jeg to indvendinger i denne for- bindelse. For det første synes jeg, at rege- ringens målsætning er utilstrækkelig, hvad angår udligningen. Den tilstræber udligning mellem landsdelene, men ingen eller kun ringe mellemkommunal udligning. For det andet lever lovforslagene kun i ringe grad op til den målsætning, man har.

Om det første, udligningen, vil jeg sige, at det for mig er et hovedspørgsmål. Det er absolut utåleligt, at skattetrykket i visse kommuner er dobbelt så stort som i andre kommuner i dag. Det er helt uacceptabelt, at store skatteydere kan spare flere tusinde kroner i skat hvert år ved at flytte til Frederiksberg eller Gentofte eller andre til- svarende kommuner. Hvis det var det, man ville ændre ved forslagene, så ville jeg tage hatten af for regeringen for en enkelt gangs skyld.

Men disse forskelle skal jo fortsat bestå. Det fremgår tydeligt af ministeriets egne beregninger over reformens virkninger. I dag er skattetrykket i den billigste sekundær- kommune, Frederiksberg, 10,5 pct. og i de dyreste, Ringkøbing og Thisted amter, 19,4 pct. Det er altså 85 pct. dyrere at bo i Ring- købing, end det er at bo på Frederiksberg.